

Arrest

nr. 322 611 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DIAGRE
Henri Jasparlaan 128
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, van 18 september 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DIAGRE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd in België geboren en liep tussen 1993 en 2020 tal van correctionele veroordelingen op.

1.2. Verzoeker diende op 7 maart 2019 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 9 april 2019 een beslissing tot uitsluiting van het voordeel van de verblijfsmachtiging op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 9 april 2019 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissing werd op 21 juni 2019 evenwel ingetrokken door de gemachtigde van de staatssecretaris.

1.5. Verzoeker diende op 6 mei 2022 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 20 december 2022 wederom een beslissing tot uitsluiting van het voordeel van de verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 13 februari 2024 (RvV 13 februari 2024, nr. 301 487).

1.7. Verzoeker werd op 17 september 2024 te Brussel aangehouden door de politie nadat hij op heterdaad werd betrapt bij het plegen van een winkeldiefstal.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 18 september 2024 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

Naam: M.(…)

Voornaam: E.(…)

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (…)

Nationaliteit: Congo (Dem. Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2),

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

uiterlijk op 18.09.2024.(1)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘de wet’) en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ Montgomery op 17/9/2024 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van winkeldiefstal.

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Bovendien werd betrokkene in het verleden reeds verschillende malen geïntercepteerd voor openbare orde en werd hij hiervoor veroordeeld (in het totaal tot 19 jaar gevangenisstraf):

- 06/01/1993: gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar behalve voor 15 maanden voor poging tot diefstal en helling

- 09/12/1993: gevangenisstraf van 2 jaar voor diefstal en rebellie

- 12/06/1996: gevangenisstraf van 18 maanden voor diefstal en kwaadwillige belemmering van het spoor-, weg-, rivier- of zeeverkeer

- 06/06/2000: gevangenisstraf van 5 jaar met verbod op de rechten bepaald in art 31 van CP + ter beschikkingstelling van de regering gedurende 10 jaarvoor diefstal met geweld en bedreiging met wapens

- 28/09/2000: gevangenisstraf van 15 maanden voor diefstal met geweld en bedreiging

- 04/10/2000: gevangenisstraf van 30 maanden voor diefstal met geweld en bedreiging

- 11/03/2009: gevangenisstraf van 7 jaar met verbod op de rechten bepaald in art 31 van CP voor diefstal met geweld en bedreiging, aanranding van de eerbaarheid met geweld en bedreigingen + vereniging van misdadigers

- 30/08/2017: gevangenisstraf van 1 jaar voor diefstal

- 25/02/2020: gevangenisstraf van 37 maanden voor diefstal

☐ 13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.

Betrokkene heeft op 6/5/2022 een aanvraag tot verblijf ingediend in het kader van artikel 9ter. Deze aanvraag werd op 20/12/2022 geweigerd. Deze beslissing werd hem betekend op 22/12/2022.

Betrokkene verklaart in België geboren te zijn. Hij verklaart geen partner of kinderen in België te hebben. Hij verklaart dat zijn ganse familie in België leeft, maar geeft geen verdere verduidelijkingen. Het feit dat familieleden van betrokkene in België verblijven, geeft hem niet automatisch recht op verblijf en kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Overwegende dat de maatschappij het recht heeft zich te beschermen tegen betrokkene die geen enkele vorm van respect heeft voor haar wetten en regels, overwegende dat de openbare orde dient te worden beschermd en dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel vormt. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden in het kader van artikel 8 EVRM. Betrokkene vanuit Congo een band onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

In het hoorrecht van 17.09.2024 verklaart betrokkene dat hij lijdt aan epilepsie en psychiatrische problemen. In de DID/nota van 25.09.2023 verklaart betrokkene epileptisch, manisch-depressief, bipolair, agorafobisch en gevoelig voor stress en angst zijn. Betrokkene verklaart dat hij door een tram is aangereden en een operatie aan zijn rechterknie heeft moeten ondergaan. Betrokkene verklaart neurologische en geheugenproblemen te hebben.

De DVZ is echter niet in het bezit van actuele medische informatie waaruit kan blijken dat betrokkene op dit ogenblik in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. Bovendien stipuleert artikel 74/14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie.

Indien betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

Betrokkene heeft sinds de beslissing mbt de weigering van aanvraag tot verblijf 9ter (hem betekend op 22/12/2022) geen stappen meer ondernomen om zijn verblijf in orde te stellen of om het land te verlaten.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert. Aan betrokkene werd op 22/12/2022 een beslissing mbt de weigering van aanvraag tot verblijf 9ter betekend. Sindsdien verblijft betrokkene onwettig op het Belgische grondgebied.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ Montgomery op 17/9/2024 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van winkeldiefstal.

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Bovendien werd betrokkene in het verleden reeds verschillende malen geïntercepteerd voor openbare orde en werd hij hiervoor veroordeeld (in het totaal tot 19 jaar gevangenisstraf):

- 06/01/1993: gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar behalve voor 15 maanden voor poging tot diefstal en heling

- 09/12/1993: gevangenisstraf van 2 jaar voor diefstal en rebellie

- 12/06/1996: gevangenisstraf van 18 maanden voor diefstal en kwaadwillige belemmering van het spoor-, weg-, rivier-of zeeverkeer

- 06/06/2000: gevangenisstraf van 5 jaar met verbod op de rechten bepaald in art 31 van CP + ter beschikkingstelling van de regering gedurende 10 jaarvoor diefstal met geweld en bedreiging met wapens

- 28/09/2000: gevangenisstraf van 15 maanden voor diefstal met geweld en bedreiging

- 04/10/2000: gevangenisstraf van 30 maanden voor diefstal met geweld en bedreiging

- 11/03/2009: gevangenisstraf van 7 jaar met verbod op de rechten bepaald in art 31 van CP voor diefstal met geweld en bedreiging, aanranding van de eerbaarheid met geweld en bedreigingen + vereniging van misdadigers

- 30/08/2017: gevangenisstraf van 1 jaar voor diefstal

- 25/02/2020: gevangenisstraf van 37 maanden voor diefstal

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij zijn verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.
(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder in zijn nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker onder andere de schending aan van de artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker stelt in zijn enig middel het volgende:

" 1. Principes et disposition légales

(...)

L'article 74/13 de la loi du 15 décembre 1980 stipule que :

« Lors de la prise d'une décision d'éloignement, le ministre ou son délégué tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant, de la vie familiale, et de l'état de santé du ressortissant d'un pays tiers concerné ».

(...)

La loi du 29 juillet 1991 relative à l'obligation de motivation formelle des actes administratifs prévoit que :

« Art. 2. Les actes administratifs des autorités administratives visées à l'article premier doivent faire l'objet d'une motivation formelle.

Art. 3. La motivation exigée consiste en l'indication, dans l'acte, des considérations de droit et de fait servant de fondement à la décision. Elle doit être adéquate »

L'obligation de motivation formelle est une formalité substantielle obligatoire, imposant à l'autorité administrative d'indiquer, dans l'instrumentum même, tant les motifs de droit que les motifs de fait qui ont présidé à l'adoption de l'acte en question.

Tout acte administratif doit reposer sur des motifs de droit et de fait « exacts, pertinents et admissibles en droit »¹, en vue d'éviter que les pouvoirs de l'administration ne soient exercés de manière arbitraire.

Une motivation adéquate est une motivation qui permet au destinataire de l'acte de comprendre les raisons, de fait et de droit, qui ont sous-tendu son adoption, afin qu'il puisse « apprécier la légalité et la pertinence de la décision et donc l'opportunité de la contester en justice »².

Le principe de précaution peut être décrit comme un principe général de droit administratif qui oblige les autorités à agir avec précaution dans la préparation d'une décision et s'assurer que les aspects factuels et juridiques du dossier soient inventoriés et contrôlés afin que l'autorité puisse prendre une décision en connaissance de cause (précaution procédurale et formelle) et qu'elle évalue les intérêts en cause de sorte que les intérêts particuliers ne soient pas inutilement bafoués (précaution matérielle).

(...)

2. Application au cas d'espèce

a) Premier considérant

Chaque décision administrative doit être adéquatement motivée. Pour qu'une décision soit adéquatement motivée, elle doit être basée sur l'ensemble des éléments pertinents de la cause et ne pas contenir de contradictions.

En l'espèce, force est de constater que la motivation de la décision attaquée n'est pas adéquate, en ce qu'elle est totalement incomplète.

*

La décision attaquée (Pièce 1) indique notamment que

« Betrokkene heeft op 6/5/2022 een aanvraag tot verblijf ingediend in het kader van artikel 9ter. Deze aanvraag werd op 20/12/2022 geweigerd. Deze beslissing werd hem betekend op 22/12/2022.

(...)

In het hoorrecht van 17.09.2024 verklaart betrokkene dat hij lijdt aan epilepsie en psychiatrische problemen. In de DID/nota van 25.09.2023 verklaart betrokkene epileptisch, manisch-depressief, bipolair, agorafobisch en gevoelig voor stress en angst zijn. Betrokkene verklaart dat hij door een tram is aangereden en een

operatie aan zijn rechterknie heeft moeten ondergaan. Betrokkene verklaart neurologische en geheugenproblemen te hebben. De DVZ is echter niet in het bezit van actuele medische informatie waaruit kan blijken dat betrokkene op dit ogenblik in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. Bovendien stipuleert artikel 74/14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie. Indien betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13. »

Or, force est de constater que la motivation de la décision à l'égard de l'analyse de l'état de santé du requérant est tout à fait lacunaire et insuffisante.

En effet, le requérant a introduit une demande d'autorisation de séjour sur base de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 en date du 6 mai 2022 (voir dossier administratif). En suite de cette demande, la partie adverse a pris une décision d'exclusion du bénéfice de l'application de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980, pour raisons d'ordre public, sur base de l'article 55/4, § 2 de la loi du 15 décembre 1980.

Cette décision n'a fait aucun examen de l'état de santé du requérant, la partie adverse considérant qu'elle ne devait « pas se prononcer sur les éléments médicaux et autres contenus dans la demande d'autorisation et soumis à son appréciation. En effet un tel examen se révèle superflu du seul fait de l'exclusion » (voir décision d'exclusion du 20 décembre 2022 – dossier administratif).

Aussi, Votre Conseil, saisi de l'examen de la légalité de cette décision par recours en suspension et en annulation introduit le 23 janvier 2023, a statué dans un arrêt n° 301 487 du 13 février 2024, quant au risque de violation de l'article 3 de la CEDH invoqué par le requérant en cas de renvoi vers son pays d'origine que : « En l'espèce, l'acte attaqué n'est pas assorti d'une mesure d'éloignement. Le moyen est donc inopérant, en ce qu'il est pris de la violation de l'article 3 de la CEDH. »

Les éléments médicaux du dossier du requérant n'ont donc jamais été analysés par la partie adverse.

Le requérant, au moment de son interpellation et de son interrogatoire par les policiers en date du 17 septembre 2024, a réinsisté sur ses problèmes de santé importants (voir dossier administratif). Les problèmes médicaux du requérant

La partie adverse se limite, en termes de motivation de la décision attaquée, au constat suivant :

« De DVZ is echter niet in het bezit van actuele medische informatie waaruit kan blijken dat betrokkene op dit ogenblik in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. »

La partie adverse ne peut se limiter à ce constat, qui témoigne un manque flagrant de préparation de la décision attaquée.

A fortiori, lorsqu'il ressort du dossier administratif, transmis au conseil du requérant en date du 24 septembre 2024, que :

- Le 17 septembre 2024, un attaché de l'Office des étrangers a adressé une demande urgente au médecin conseil de l'Office des étrangers en vue d'obtenir un avis médical relatif au dossier du requérant (Pièce 4). Du dossier administratif transmis au conseil du requérant le 24 septembre 2024, il ne ressort pas qu'un avis médical aurait été rendu par le médecin conseil avant la prise de la décision attaquée. En tout état de cause, la décision attaquée ne fait aucune mention d'un examen des éléments médicaux ou de la situation médicale du requérant.

- Le 17 septembre 2024, un document de synthèse a été établi par le même attaché de l'Office des étrangers (Pièce 5) indiquant :

« BGV : momenteel geen IRV gegeven maar dossier wordt doorgegeven aan opvolging BVG zodat volgende keer een vasthouding + IRV 8 jaar kan gegeven worden als de motivatie van Qmed er is »

Cela témoigne à nouveau du manque de préparation de la décision attaquée et de la motivation erronée et insuffisante de la décision attaquée qui ne pouvait être prise avant qu'une évaluation de la situation médicale du requérant soit effectuée par la partie adverse.

Aussi, la partie adverse ne peut se retrancher derrière le fait qu'il appartiendrait au requérant d'introduire une demande de prolongation de l'ordre de quitter le territoire, pour s'exonérer de son obligation d'analyse des éléments médicaux du requérant et de son obligation de motivation formelle de la décision attaquée.

(...)

b) Deuxième considérant

Dans sa demande d'autorisation de séjour pour raisons médicales, introduite le 6 mai 2022, sur base de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 (voir dossier administratif), le requérant a notamment fait valoir, en termes de grief tiré de l'article 3 de la CEDH, que :

« Le Dr. B. S.(...), médecin généraliste du demandeur, indique dans son certificat médical établi en date du 8 février 2022 (Pièce 9), que :

- Historique médical :

« 1) Accident de la route en mai 2015 – grave avec fractures multiples (genoux – coudes – bras) mâchoire – visage – atteinte de toutes les dents – colonne cervicale C1 à C7

2) Gros troubles de la mémoire avec céphalées – troubles de la marche – douleurs très importantes aux différentes articulations »

- Diagnostic :

« - Epilepsie

- Troubles nerveux consécutifs à l'accident

- Maniaco-dépressif

- Lymphopathie chronique (suivi hemato)

- Opéré d'un genou (droit – épanchement + infiltrations) (opération du 2ème genou à prévoir)

- Impossibilité d'étendre le bras gauche – bloqué au coude »

Le certificat médical précise ensuite le traitement actuel de Monsieur M.(...).

Le Dr. S.(...) précise que la durée de traitement prévue est « à vie – à modifier en fonction de l'évolution ».

Le certificat médical précise enfin que :

Conséquences d'un arrêt de traitement :

« - Impossible de stopper les traitements

- Graves conséquences possibles »

L'évolution et le pronostic :

« - Impossible à évaluer

- Le suivi des pathologies est nécessaire : ortho – neuro – hémato

- IRM genou droit prévu

- Opération genou gauche en attente »

Les besoins spécifiques en matière de suivi médical :

« Il est incapable de se gérer, ni son traitement, ni son suivi médical »

Monsieur M.(...) souffre donc de graves problèmes de santé, sur le plan psychologique (point 1) et physique (point 2). »

Le requérant y a ensuite détaillé son état de santé psychologique (voir demande 9ter – dossier administratif) :

« Le demandeur dépose également la copie du certificat médical type établi par le Dr. M. N.(...) le 10 janvier 2019, qui détaille son diagnostic au niveau de son état de santé psychologique. (Pièce 10)

Le Dr. N.(...), qui a été médecin généraliste du demandeur, indiquait au sujet de Monsieur M.(...) qu'il s'agit d'un patient « né en Belgique, souffrant d'épilepsie type « grand mal » depuis la petite enfance. Parcours de vie compliqué par situation sociale. Difficile avec passage en prison, fragilité psychologique (dépression). »

Il posait alors le diagnostic suivant à son sujet :

- « Epilepsie type « grand mal » depuis enfance bien contrôlée si prise de médicaments (en moyenne 1 crise/3mois) Les crises sont caractérisées par révulsion yeux, rigidité, perte de connaissance et déficit de mémoire post critique. »

- « Patient hyperkinétique avec composante agoraphobique et dépression (contexte social difficile) »

- « Bipolarité (cfr. rapport psychiatre) »

Le Dr. N.(...) insistait sur les conséquences catastrophiques d'un potentiel arrêt de traitement, pour la gestion de son épilepsie ainsi que de son hyperkinésie.

Comme constaté dans le certificat médical type du Dr. S.(...), le demandeur a de gros troubles de la mémoire avec céphalées. Le Dr. S.(...) pose le diagnostic suivant quant à son état de santé psychologique : épilepsie, troubles nerveux consécutifs à l'accident et maniaco-dépressif. »

Le requérant y a ensuite détaillé son état de santé physique (voir demande 9ter – dossier administratif) :

« Le demandeur a subi un grave accident de la route en mai 2015. Il souffre de graves problèmes de santé, notamment physiques, en suite de cet accident.

Le Dr. S.(...) indique dans son certificat médical type du 8 février 2022 (Pièce 9) que : « Accident de la route en mai 2015 – grave avec fractures multiples (genoux – coudes – bras) mâchoire – visage – atteinte de toutes les dents – colonne cervicale C1 à C7 ».

Le Dr. S.(...) indique également :

- Lymphopathie chronique (suivi hemato)

- Opéré d'un genou (droit – épanchement + infiltrations) (opération du 2ème genou à prévoir)

- Impossibilité d'étendre le bras gauche – bloqué au coude

Et précise que l'évolution et le pronostic sont impossibles à évaluer, que le suivi des pathologies, en neurologie, en orthopédie et en hématologie est nécessaire. Le Dr. S.(...) indique qu'une IRM du genou droit est prévue et qu'une opération du genou gauche est en attente. »

Le requérant a également joint toute une série d'attestations médicales à l'appui de ses dires.

Le requérant a ensuite détaillé, à l'appui de sa demande (dans un point C, intitulé « Situation en République démocratique du Congo : soins indisponibles et inaccessibles », voir demande 9ter – dossier administratif, pp. 13 et suivantes), que :

« Le demandeur souffre, depuis l'enfance, d'épilepsie. Il est en outre hyperkinétique, et bipolaire.

Aussi, il souffre également de graves problèmes orthopédiques (genou, colonne, vertèbres, bras) depuis un accident en 2015.

Le demandeur nécessite un suivi médical spécialisé rapproché.

(...)

Premièrement, le requérant soutient que les autorités belges devaient statuer sur les éléments médicaux présents dans son dossier, au moment de la prise de la décision attaquée, qui est bien une décision d'éloignement.

Le requérant soutient qu'il incombait à la partie adverse de faire analyse de son dossier médical et de son grief tiré de l'article 3 de la CEDH, au vu notamment du fait qu'il allègue être dans une impossibilité d'être éloigné. Partant, il revenait à la partie adverse de procéder à l'analyse du grief de ses éléments médicaux par le prisme de l'article 3 de la CEDH, ainsi que par celui de l'article 74/13 de la loi du 15 décembre 1980.

Le risque vital est avancé à diverses reprises par des médecins spécialisés dans le dossier du requérant. Il est impératif de faire un examen du dossier médical du requérant, et de l'entière de son grief tiré de l'article 3 de la CEDH.

(...)

En tout état de cause, son état de santé aurait dû être analysé avant la prise de la décision attaquée en date du 18 septembre 2024. La partie adverse fait aveu de cela par le biais des éléments épinglés du dossier administratif, par lesquels elle demande précisément une analyse de la situation médicale du requérant – non effectuée... (Pièces 4 et 5)

(...)

Partant, il convient d'ordonner la suspension et l'annulation de la décision attaquée."

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een getuigschrift van de burgerlijke stand van de stad Brussel d.d. 3 april 2024, een document uitgaande van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin een medisch advies wordt gevraagd aan de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 17 september 2024 en een document opgesteld door een attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 17 september 2024 (Verzoekschrift, bijlagen 3 -5).

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.3. De artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze daadkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

3.4. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 7, eerste lid, 1° en 3°, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, (...) bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(...)

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

(...)"

Verzoeker betwist geenszins de pertinente vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris dat hij "niet in het bezit (is) van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie". De gemachtigde van de staatssecretaris was daarom in beginsel verplicht om in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) af te leveren. Verzoeker betwist evenmin dat hij "op 17/9/2024 werd (...) betrappt op feiten van winkeldiefstal" en dat hij "in het verleden reeds verschillende malen (werd) geïntercepteerd voor openbare orde en (...) hiervoor (werd) veroordeeld", waardoor het aannemelijk is dat hij door zijn gedrag de openbare orde in het gedrang kan brengen.

3.5. De Raad treedt verzoeker bij waar hij stelt dat bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten rekening dient te worden gehouden met de elementen die in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet zijn opgesomd. Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet bepaalt immers het volgende:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

3.6. In zijn enig middel stelt verzoeker onder andere dat de motivering aangaande zijn gezondheidstoestand volstrekt onvolledig en onvoldoende is. Verzoeker ondersteunt zijn standpunt door in zijn middel naar het administratief dossier te verwijzen waaruit blijkt dat de Dienst Vreemdelingzaken op 17 september 2024 een dringend verzoek richtte aan de arts-adviseur om een medisch advies op te stellen betreffende verzoekers actuele gezondheidstoestand, maar dat uit de motieven niet blijkt dat er daadwerkelijk een medisch advies werd opgemaakt vooraleer de bestreden verwijderingsbeslissing werd genomen. In de beslissing wordt immers nergens melding gemaakt van een onderzoek van verzoekers gezondheidstoestand. Nochtans had verzoeker in zijn eerdere medische regularisatie-aanvragen zijn epilepsie en zijn psychiatrische problematiek aangekaart. Deze aanvragen gaven echter aanleiding tot beslissingen tot uitsluiting van het voordeel van de verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Samen met verzoeker benadrukt de Raad dat deze beslissingen werden genomen zonder effectief onderzoek van verzoekers gezondheidstoestand.

3.7. Uit de gegevens uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ter gelegenheid van zijn interpellatie door de politie van PZ MONTGOMERY op 17 september 2024 opnieuw duidelijk te kennen gaf dat hij kampte met gezondheidsproblemen, meer in het bijzonder met epilepsie en een psychiatrische problematiek.

3.8. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot verzoekers gezondheidssituatie het volgende gesteld:

“In het hoorrecht van 17.09.2024 verklaart betrokkene dat hij lijdt aan epilepsie en psychiatrische problemen. In de DID/nota van 25.09.2023 verklaart betrokkene epileptisch, manisch-depressief, bipolair, agorafobisch en gevoelig voor stress en angst zijn. Betrokkene verklaart dat hij door een tram is aangereden en een operatie aan zijn rechterknie heeft moeten ondergaan. Betrokkene verklaart neurologische en geheugenproblemen te hebben.

De DVZ is echter niet in het bezit van actuele medische informatie waaruit kan blijken dat betrokkene op dit ogenblik in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. Bovendien stipuleert artikel 74/14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie.

Indien betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken.”

3.9. Zoals verzoeker in zijn middel aangeeft, is het niet duidelijk met welke gegevens de gemachtigde van de staatssecretaris rekening heeft gehouden bij de beoordeling van verzoekers gezondheidstoestand. In de beslissing wordt enkel verwezen naar een *“DID/nota van 25.09.2023”* waarin een reeks medisch-psychiatrische problemen worden opgelijst, maar uit de beslissing kan niet worden opgemaakt of de gemachtigde van de staatssecretaris daadwerkelijk is nagegaan of de gezondheidstoestand van verzoeker al dan niet een obstakel vormt bij het afleveren van een terugkeerbesluit. De Raad treedt verzoeker bij waar deze in zijn enig middel stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich niet kan verschuilen achter de mogelijkheid voor verzoeker om op grond van artikel 74/14 van de vreemdelingenwet een verlenging te vragen van de termijn voor vrijwillig vertrek, om de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht te ontlopen.

3.10. In haar nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt op de kritiek van verzoeker:

“(…)

Waar hij stelt dat zijn medisch dossier niet grondig onderzocht zou zijn geweest alvorens de bestreden beslissing genomen werd, merkt verwerende partij op dat verzoekers medische dossier door een arts-adviseur werd onderzocht en besproken. De arts-adviseur concludeerde dat medische behandeling voor verzoeker beschikbaar en toegankelijk is in Congo. Hij gaf verder aan dat het “Bureau Diocésain des Œuvres Médicales (BDOM),” tot doel heeft mensen met financiële problemen, of die zich bevinden in geografisch afgelegen streken, medisch bij te staan en te ondersteunen. Het BDOM staat bekend als één van de beste zorgaanbieders in termen van de verhouding tussen de aangeboden kwaliteit en de gevraagde prijzen en in termen van territoriale dekking.

Ook stelde de arts-adviseur vast dat verzoeker geschikt is om te vliegen.

Waar hij stelt niet door een arts onderzocht te zijn geweest merkt verwerende partij op een onderzoek door de arts-adviseur geen wettelijke verplichting is en hij een medisch onderbouwd advies kan geven louter en alleen door zich te baseren op de hem overgemaakte medische stukken:

“Uit de bewoordingen van artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet in fine blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling kan onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. Dergelijk onderzoek is dus geen wettelijke verplichting. De ambtenaar-geneesheer kan zodoende wettelijk op basis van de door verzoeker ingediende medische attesten een advies opstellen. De Raad mag geen inhoudelijk, medisch oordeel vellen over het advies van de ambtenaar-geneesheer. Wanneer deze ambtenaar-geneesheer oordeelt dat hij of zij een advies kan opstellen op basis van de ingeleverde medische attesten, betekent dit dat de ambtenaar-geneesheer in casu met voldoende zekerheid heeft kunnen vaststellen dat het ziektebeeld van verzoeker niet beantwoordt aan het ziektebeeld zoals beschreven in artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet.” RvV 17 december 2012, nr. 93.696

En

“De Raad dient er ook op te wijzen dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geen verplichting inhoudt voor de ambtenaar-geneesheer om in alle gevallen waar een vreemdeling die verzoekt om op medische gronden tot een verblijf te worden gemachtigd deze vreemdeling aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet stelt uitdrukkelijk dat de ambtenaar-geneesheer een dergelijk onderzoek kan doorvoeren “indien hij dit nodig acht”. Daar de ambtenaar-geneesheer de strikt medische vaststellingen die zijn opgenomen in de hem voorgelegde medische getuigschriften niet ter discussie stelde kon hij derhalve oordelen dat een dergelijk onderzoek in voorliggende zaak niet nodig was (cf. Parl. St. Kamer, 2005-06, nr. 2478/001, 35).” (RvV 21 december 2012, nr. 94.338)

Daarnaast gaat verzoeker er met zijn betoog volledig aan voorbij dat hij van het voordeel van artikel 9ter werd uitgesloten daar hij zich schuldig gemaakt had aan de feiten bedoeld in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen bevestigd werd door de Raad bij arrest nr. 301.487 van 13.02.2024.

Op basis van de beschikbare gegevens werd een oordeelkundig onderzoek gevoerd naar verzoekers medische toestand en bijgevolg met artikel 3 EVRM.

Een schending van de door verzoeker aangehaalde rechtsbeginselen wordt niet aangetoond;

Het enige middel is niet ernstig.”

3.11. De Raad stelt vast dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen *a posteriori* een reeks overwegingen toevoegt betreffende verzoekers gezondheidstoestand en erop wijst dat “verzoekers medische dossier door een arts-adviseur werd onderzocht en besproken”. Pas in de nota met opmerkingen wordt evenwel voor het eerst meegedeeld dat verzoeker door de arts-adviseur *fit to fly* werd bevonden. Al deze informatie kan evenwel nergens in de bestreden beslissing worden teruggevonden. Er wordt in de beslissing zelfs nergens melding gemaakt van enig onderzoek door een ambtenaar-geneesheer, zodat verzoeker niet in de mogelijkheid verkeerde zich op dit punt te verweren.

3.12. Uit het administratief dossier en uit de door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde stukken (Verzoekschrift, bijlagen 4 en 5) blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voorafgaandelijk op de hoogte was van de medische problematieken waar verzoeker mee kampt. In de nota met opmerkingen wordt dit nergens betwist. Uit de beschikbare gegevens blijkt zelfs dat de dossierbehandelaar op 17 september 2024, de dag vóórdat de bestreden beslissing genomen werd, een medisch advies opvroeg waarbij volgende informatie noodzakelijk werd geacht:

“Nood aan volgende informatie:

- ☐ Toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst
- ☐ Beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst
- ☐ Mogelijkheid tot opsluiting gezien medische elementen
- ☐ Mogelijkheid tot reizen gezien medische elementen”

De Raad stelt op basis van het administratief dossier vast dat het medisch advies, dat volgde op de vraag van de dossierbehandelaar, slechts op 23 september 2024 door de arts-adviseur werd uitgebracht. Aangezien de bestreden beslissing reeds werd genomen op 18 september 2024, kon met de - nochtans noodzakelijk geachte - informatie onmogelijk rekening worden gehouden.

3.13. De *a posteriori*-motieven in de nota met opmerkingen zijn niet van aard om de onzorgvuldige en gebrekkige motivering betreffende verzoekers gezondheidssituatie in de bestreden beslissing te herstellen. Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen aanhaalt dat verzoeker eraan voorbij gaat dat hij werd uitgesloten van het voordeel van artikel 9ter omdat hij zich schuldig maakte aan feiten, bedoeld in artikel 55/4 van de vreemdelingenwet, benadrukt de Raad dat dit geenszins tot gevolg heeft dat in het kader van het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) niet langer rekening gehouden zou moeten worden met de elementen die in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet zijn opgenomen, in het bijzonder met verzoekers (actuele) gezondheidssituatie.

3.14. Verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij aanvoert dat de bestreden beslissing behept is met een onzorgvuldigheid en een motiveringsgebrek in het licht van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige middelenonderdelen behoeven geen verdere bespreking nu zij niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 september 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN